

nych §§ 46, 49 i 50 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 11 grudnia 1951 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji limitowych i działalności przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego przez banki specjalne (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-6, poz. 60).

§ 2. Banki specjalne mają prawo finansować:

- 1) inwestycje nie wymagające posiadania zatwierdzonego projektu wstępnego lub zwolnione od tego obowiązku albo
- 2) inwestycje wymagające projektu wstępnego, ale nie posiadające tego projektu, które włączone zostały do planu inwestycyjnego w drodze wyjątku na podstawie uchwały Prezydium Rządu,

przed złożeniem w banku przez inwestorów zaświadczeń, wymaganych § 46 ust. 1 pkt 1 lit. c) zarządzenia z dnia 11 grudnia 1951 r., z jednoczesnym wezwaniem inwestorów do złożenia tych zaświadczeń w terminie 15-dniowym od daty wezwania.

§ 3. 1. W przypadkach określonych w § 46 ust. 1 pkt 1 lit. c) zarządzenia z dnia 11 grudnia 1951 r. banki specjalne nie będą wymagać od inwestorów złożenia odpisu kosztorysu generalnego (§ 46 ust. 1 pkt 1 lit. d) tego zarządzenia) w okresie zwolnienia inwestycji od posiadania zatwierdzonego projektu wstępnego.

2. W przypadku gdy inwestor zlecił już wykonanie kosztorysów szczegółowych i termin ich wykonania jest ustalony, a nie posiada zezwoleń określonych w § 49 ust. 1 zarządzenia z dnia 11 grudnia 1951 r., bank może przez okres 30 dni finansować inwestycje na podstawie przedstawionego przez inwestora dowodu zlecenia wykonania kosztorysów oraz przedłożenia bankowi kosztorysów orientacyjnych (szacunkowych) lub tabel scalonych elementów.

§ 4. Inwestycje określone w § 50 zarządzenia z dnia 11 grudnia 1951 r. będą finansowane przez banki specjalne w pełnym zakresie bez projektu wstępnego do terminu określonego dla zatwierdzenia projektu wstępnego przy włączaniu inwestycji do planu inwestycyjnego.

§ 5. W sprawach unormowanych niniejszym zarządzeniem nie mają zastosowania odpowiednie przepisy zawarte w §§ 46, 49 i 50 zarządzenia z dnia 11 grudnia 1951 r. do czasu wydania odrębnego zarządzenia.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 11 lutego 1952 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego: w z. E. Szyr
Minister Finansów: w z. J. Koje

190

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO I MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 lutego 1952 r.

w sprawie realizacji w roku 1952 uchwały Prezydium Rządu z dnia 21 lutego 1951 r. o oszczędności w budownictwie.

W związku z uchwałą Nr 109 Prezydium Rządu z dnia 21 lutego 1951 r. w sprawie oszczędności w budownictwie (Monitor Polski Nr A-16, poz. 220 i Nr A-79, poz. 1098) zarządza się, co następuje:

I. Zmniejszenie wartości kosztorysowych obiektów budowlanych.

§ 1. Inwestorzy obowiązani są w 1952 r. wygospodarować i uwzględnić w projektach technicznych, stanowiących podstawę do wykonywania robót budowlano-montażowych, jak również w kosztorysach urządzeń i wyposażenia inwestycyjnych oraz w rysunkach roboczych oszczędności co najmniej w następujących wysokościach:

- 1) w zakresie budownictwa mieszkaniowego — 3%,
- 2) w zakresie budownictwa przemysłowego i innego niemieszkaniowego — 5%
(oszczędności w zakresie projektowania).

§ 2. 1. Projekty i kosztorysy, opracowane uprzednio bez zastosowania wytycznych oszczędnościowych, o których mowa w § 1, należy zrewidować przed dostarczeniem do realizacji przedsiębiorstwom wykonawczym.

2. Przy rewidowaniu projektów i kosztorysów, o których mowa w ust. 1, należy odpowiednio stosować postanowienia zarządzenia Nr 336 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) z dnia 14 grudnia 1950 r. w sprawie obniżenia kosztów obiektów projektowanych (Biuletyn PKPG Nr 26, poz. 302).

3. Rewizja, o której mowa w ust. 1, nie powinna powodować opóźnień w terminach dostarczenia dokumentacji technicznej wykonawcy.

§ 3. 1. Jeżeli w chwili zawierania umowy inwestor nie może ściśle określić na podstawie dokumentacji technicznej oszczędności w zakresie projektowania poszczególnych obiektów wchodzących w skład tytułu inwestycyjnego, powinien przy umowie z wykonawcą zawrzeć dodatkowe porozumienia, stanowiące część składową umowy, ustalające, że ostateczne określenie oszczędności, które mają być osiągnięte w odniesieniu do poszczególnych obiektów, zostanie dokonane po sporządzeniu projektów technicznych wszystkich obiektów.

2. Do czasu ostatecznego określenia oszczędności, o których mowa w ust. 1, należy do umowy wstawić dla poszczególnych obiektów kwoty równomiernie obniżone o wysokość procentu podaną w § 1.

§ 4. Zainteresowani ministrowie wydadzą zarządzenia, zapewniające wygospodarowanie oszczędności w zakresie projektowania w odniesieniu do tych inwestycji, które na podstawie uchwały Nr 477 Prezydium Rządu z dnia 18 lipca 1951 r. w sprawie dokumentacji technicznej jako warunku obowiązującego przy włączaniu inwestycji do planu inwestycyjnego (Biuletyn PKPG Nr 22, poz. 219) zostały włączone do planu inwestycyjnego na 1952 rok bez zatwierdzonego projektu wstępnego.

§ 5. 1. Władze, powołane do zatwierdzania projektów technicznych, przeprowadzą kontrolę wygospodarowania oszczędności przez inwestorów w zakresie projektowania.

2. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego opracuje w porozumieniu z PKPG w terminie do dnia 31 marca 1952 r. wzory formularzy sprawozdawczych z zakresu wykonania zadań oszczędnościowych.

II. Zmniejszenie kosztów wykonawstwa robót budowlano-montażowych.

§ 6. 1. Wszystkie uspołecznione jednostki wykonawstwa inwestycyjnego (państwowe przedsiębiorstwa budowlano-montażowe, inne organizacje państwowe wykonujące roboty budowlano-montażowe, spółdzielnie, samodzielne oddziały wykonawstwa inwestycyjnego), rozliczające się na podstawie kosztorysu, powinny obniżyć cenę robót budowlano-montażowych o 7,1% w stosunku do cen z 1951 roku.

2. Przy rozliczaniu kosztów robót budowlano-montażowych, wykonywanych systemem gospodarczym, na podstawie kosztów własnych organizacje inwestujące obowiązane są wygospodarować co najmniej 5,5% oszczędności w stosunku do kwot zaplanowanych na roboty budowlano-montażowe we właściwych tytułach inwestycyjnych.

3. W odniesieniu do faktur za wykonane roboty budowlano-montażowe, wystawionych bez uwzględnienia postanowień niniejszego zarządzenia, a w szczególności do faktur pokrytych bez właściwego obniżenia cen robót budowlano-montażowych, odpowiednią różnicę należy rozliczyć w pierwszej fakturze przejściowej, wystawionej po dacie wejścia w życie tego zarządzenia.

§ 7. 1. W celu ustalenia ogólnej kwoty obniżki cen w kosztorysach umownych wartości kosztorysowe, doprowadzone do poziomu cen z 1951 r. na podstawie zarządzeń wydanych przez zainteresowanych ministrów w oparciu o postanowienia zarządzenia Przewodniczącego PKPG z dnia 16 marca 1951 r. w sprawie realizacji uchwały Nr 109 Prezydium Rządu z dnia 21 lutego 1951 r. o oszczędności w budownictwie (Monitor Polski Nr A-26, poz. 326), należy pomnożyć przez współczynnik przeliczeniowy roku 1952 wynoszący 0,929.

2. Strony, zawierające umowy o wykonawstwo inwestycyjne oraz umowy o wykonanie kapitalnych remontów budowlano-montażowych, obowiązane są do umieszczenia na kosztorysach umownych klauzul, wskazujących podstawę prawną i sposób obliczenia w kosztorysie poziomu cen z 1951 r.

3. Jeżeli w kosztorysie przyjęto ceny materiałów obowiązujące po dniu 31 grudnia 1950 r., wówczas przy doprowadzeniu cen kosztorysowych do poziomu cen 1951 r. należy uwzględniać wyłącznie współczyn-

niki zmiany poziomu cen, ustalone w zarządzeniach, o których mowa w ust. 1 (współczynniki „K”).

4. Jeżeli w kosztorysie przyjęto ceny materiałowe obowiązujące przed dniem 1 stycznia 1951 r., wówczas współczynniki zmiany poziomu cen, ustalone powołanymi zarządzeniami, ulegają obniżeniu o procent, uwzględniający obniżkę cen materiałów, ustaloną uchwałą Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1950 r. w sprawie obniżki cen artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-1, poz. 6)

5. Do dokonania obniżki, o której mowa w ust. 4, obowiązani są inwestorzy, którzy mogą zlecić dokonanie obniżki biurom projektowym, sporządzającym odnośne kosztorysy.

6. Jeżeli zmiana współczynnika, o której mowa w ust. 4, byłaby utrudniona, należy, w przypadku braku sprzeciwu ze strony inwestora lub wykonawcy, stosować obniżkę w wysokości 2% od wartości kosztorysowej.

§ 8. Rozliczenia między stronami powinny być dokonywane na podstawie wartości netto umowy, tj. w cenach netto roku 1952.

§ 9. Postanowienia niniejszego zarządzenia mają analogiczne zastosowanie do umów zawieranych przez generalnych wykonawców z podwykonawcami.

§ 10. W przypadku gdy wskutek braku norm kosztorysowych dla danej roboty rozliczenia oparte są o kalkulację wynikową, faktury nie mogą w żadnym przypadku przekroczyć efektywnie poniesionych przez wykonawców kosztów bezpośredniej robocizny i materiałów z doliczeniem kosztów ogólnych w granicach zakreślonych uchwałą Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 30 marca 1950 r. w sprawie zmiany stawek kosztów ogólnych przy robotach budowlanych i instalacyjnych (Biuletyn PKPG Nr 6, poz. 87) pomniejszonych o 8,2% (współczynnik 0,918).

III. Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 11. Zainteresowani ministrowie dostosują w terminie do dnia 29 lutego 1952 r. zarządzenia wydane w oparciu o postanowienia § 8 zarządzenia Przewodniczącego PKPG z dnia 16 marca 1951 r. (Monitor Polski Nr A-26, poz. 326) do postanowień niniejszego zarządzenia.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego: w z. E. Szyr

Minister Finansów: K. Dąbrowski

191

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 9 lutego 1952 r.

w sprawie wykonania uchwał Prezydium Rządu o roli, zadaniach i uprawnieniach majstra w uspołecznionych przemysłowych i budowlano-montażowych zakładach pracy.

Zgodnie z § 9 uchwały Nr 111 Prezydium Rządu z dnia 21 lutego 1951 r. o roli, zadaniach i uprawnieniach majstra w uspołecznionych przemysłowych zakładach pracy (Monitor Polski Nr A-18, poz. 236) oraz uchwałą Nr 847 Prezydium Rządu z dnia 8 grudnia 1951 r. o rozciągnięciu przepisów uchwały Nr 111 Prezydium Rządu na uspołecznione zakłady wykonawstwa budowlano-montażowego (Monitor Polski Nr A-102,

poz. 1486) w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pracownicy, zatrudnieni w uspołecznionych zakładach przemysłowych i wykonawstwa budowlano-montażowego na stanowiskach majstrów lub pełniący obowiązki majstrów, określone w uchwale Nr 111 Prezydium Rządu z dnia 21 lutego 1951 r., oraz kandydaci na majstrów powinni być poddani egzaminowi w celu